

De boede ikke paa selve det store Hotel men var kun Kostgængere der. De havde deres private Kvarter i en Villa med egen, murindhegnet Have, der laa nogle Minutters Vej derfra, lidt højere oppe paa Bjergskraaningen. De havde der et Opholdsværelse i Stueetagen bag en tæt bevokset Loggia og desuden to smaa Sovekamre ovenover.

Af en Kone, som gik og rev Havegangene, fik de at vide, at der under deres Fraværelse havde været en fremmed Herre og spurgt efter dem. Det var kort efter, at de var gaaet ned til Lunchen paa Hotellet.

»Det har været Dihmer!« sagde Fru Abildgaard.
»Hvor det dog er kedeligt!«

Inde i Loggiaen, der var møbleret som et Værelse, fandt de ganske rigtigt hans Kort med en vedføjet Hotel-Adresse.

»Jeg tror, jeg sender ham et Par Ord med det samme,« sagde Fru Bertha og satte sig ned ved et Bord, hvor der stod Skrivesager. »Jeg vil bede ham om at komme her og spise sammen med os. Hvad synes du?«

Jytte lod, som om hun ikke hørte Spørgsmaalet, og gik videre ind i Stuen. Hun løste sin Hat og lagde den fra sig paa en Etagere. Og pludselig trykkede hun Haanden for Øjnene, ganske overvældet